

konfirmasjonstale.com

Kjære Ingrid – vår Indi,
kjære familie, venner og menighet,
og kjære konfirmanter og alle som fyller denne domkirken med sang og bønn i dag.

I Tromsø domkirke, midt i lyset fra nord og havet som puster, får vi stå sammen i høymesse og feire det store og det nære på én gang.

I dag bærer vi deg fram, Indi, ikke som et lite barn – men som en ung, reflektert, modig og varm 15-åring som sier ja til troen, og ja til ansvaret som følger med. Slekt har reist langt, fra sør og øst og vest, for å være her sammen med menigheten som for oss er en utvidet familie. Det er rørende, og det er stort.

Indi, jeg står her som fadder og gudmor – og som en nær familievenn som har fått være tett på deg gjennom år med latter, spørsmål, sang og stille stunder.

Jeg har sett deg lese og notere i marginen, midt i en roman eller en salme.

Jeg har sett deg bære sekk opp fjellsida, og likevel ha pusten til å synge når du når toppen.

Og jeg har sett hvordan du har funnet roen i bønn – ikke som et pålegg, men som en skatt du selv oppdaget.

Det var kanskje på leir det begynte å falle på plass.

Midt i kveldsroen, når lydene stilner og man finner sin egen stemme i stillheten, der fant du at bønn ikke bare er ord, men hvile.

Ikke bare plikt, men pust.

Ikke bare teori, men en erfaring av at Gud møter oss, slik vi er.

I dag kan vi legge Jesajas ord på hjertet ditt: «Frykt ikke, for jeg er med deg; se deg ikke engstelig om, for jeg er din Gud.»

Det er ikke et løfte om at alt skal være lett.

Det er et løfte om nærvær.

Om at du aldri går alene [Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)

Du har valgt å stå i menigheten – ikke bare som deltaker, men som en som gir.
Du synger i konfirmantkoret og bærer melodiene som en bønn.
Du er frivillig i søndagsskolen, og du vet at de små øynene følger med når du smiler, når du forklarer, når du viser tålmodighet.
Du har skjønnet noe viktig: Troen blir sterkere når den deles.
Og fellesskapet blir større når hver enkelt bærer sin lille flamme.

Jeg har lyst til å si noe om modenhet, ansvar og håp – ordene du ba meg ha som tema i dag.

Modenhet er ikke å være ferdig.

Modenhet er å være villig.

Villig til å lære, villig til å lytte, villig til å ta et skritt videre selv om bakken av og til er bratt.

Ansvar er ikke å bære alt alene.

Ansvar er å bære det som er ditt, og be om hjelp til resten.

Og håp – håp er ikke en mager trøst,

håp er kraften som reiser seg hver morgen og sier: Lyset finnes, også når skyene henger tungt over fjellene.

Indi, du elsker litteratur.

Du vet at gode historier ofte har en vei som svinger – med kapitler som er mørkere, og kapitler som brenner av lys.

Troens historie i ditt liv blir også slik.

Og det er vakkert.

For Herren er forfatteren som aldri gir opp karakterene sine.

Han skriver på hjertet, ikke bare på papiret.

Og han lar deg være medforfatteren – ansvarlig, søkende, modig.

Jeg vil også snakke til menigheten, vår utvidede familie:

Takk for at dere bærer ungdommene våre i bønn og omtanke.

Takk for at dere lar dem prøve, feile, lære og lykkes.

Takk for at sangen får rom, at stillheten blir vernet, og at hver konfirmant får

kjenne: her hører jeg til Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

Når vi sier at menigheten er vår familie, er det fordi vi kjenner Guds kjærlighet i måten vi blir tatt imot på – i kirkedøren, i korprøven, i søndagsskolerommet, ved kirkekaffen, i forbønnen.

Indi, du er reflektert og flittig.

Du stiller gode spørsmål.

Du sier ikke ja for å være høflig; du sier ja fordi du har kjent etter.

Det er modig.

Det er evangeliets vei – å la sannhet og nåde få bo i samme hjerte.

Og du er glad i fjellet.

Du vet hvordan stien kan forsvinne i tåke, og likevel finnes – om man går rolig, steg for steg.

Slik er troens vei.

Av og til ser vi bare noen meter frem.

Men det holder.

For «Frykt ikke, for jeg er med deg,» sier Gud.

Han er ikke bare på toppen, han er med i hvert steg.

Du er også glad i å synge.

Du vet at en tone kan bære mer enn et avsnitt, og at en klang kan få et rom til å åpne seg.

Jeg håper du aldri slutter å synge – i koret, i kirken, på fjellet, i kjøkkenet, i hjertet.

For sangen er bønn med vinger.

Og noen dager trenger vi vinger mer enn ord.

I dag gir du ditt ja.

Det er et ja til Kristus – han som kjenner navnet ditt og kaller deg ved det.

Det er et ja til et fellesskap – med plass til din stemme, dine spørsmål, din stillhet.

Det er et ja til ansvar – å være en som bygger, som løfter, som bærer andre når du kan.

Og det er et ja til håp – ikke som pynt, men som retning.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](#)

Som fadder og gudmor har jeg et løfte å fornye:

Jeg skal be for deg.

Jeg skal lytte når du vil snakke, og tie når du trenger stillhet.

Jeg skal minne deg om lyset når dagene blir grå.

Og jeg skal feire seirene dine, store og små.

Jeg skal fortsatt gå ved siden av deg – i byen, i fjellet, i troen.

Til dere foreldre og familie – takk for tilliten.

For alle gangene dere har åpnet dører og delt hverdag.

For at dere har gjort troen til en varm praksis: måltid, bønner, sang, omtanke.

Slik vokser et menneske.

Og til deg, kjære menighet:

La oss fortsette å være et hjem for dem som leter, dem som tror, dem som tviler, dem som trenger en hånd.

La oss bære dette ordet fra Jesaja sammen, som en fane for ungdommene våre:

Frykt ikke.

Gud går med.

Alltid.

Indi, jeg vil gi deg et lite bilde å ta med:

Se for deg en fjellrygg etter regn.

Stien er våt, steinene glatte.

Du går varsomt, du ser for deg neste skritt.

Og så løfter tåka seg, litt etter litt, og du ser konturene av utsikten du håpet på.

Slik er nåden.

Den letter.

Den åpner.

Den viser at du hele tiden var omsluttet, selv da du ikke så langt.

Når du nå går inn i ungdomstiden med troen i sekken, så husk:

Den er ikke tunglast.

Den er proviant. [Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Den gir styrke.

Den kan deles.

Og når du deler, blir den ikke mindre – den multipliseres i de menneskene du møter.

Helt til slutt vil jeg be en kort bønn for deg, her i menighetens midte:

Gud, du som kalte Ingrid ved navn og ga henne et hjerte for sang, for stillhet, for ord og for fjell,

la ditt lys være foran henne når veien er uklar,
ved siden av henne når hun trenger et vennskap,
og bak henne når motet svikter.

Gi henne glede i tjenesten, visdom i valgene og hvile i din fred.

La Jesajas ord bli hennes daglige styrke:

Frykt ikke, for jeg er med deg.

Kjære Indi,

gratulerer med konfirmasjonen.

Må du gå frimodig inn i dagene som kommer –

reflektert, varm, modig og flittig,

båret av tro, ansvar og håp,

og omfavnet av en menighet som elsker deg som en av sine egne.

Amen.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com